Чому дитина не говорить. Поради логопеда

Що робити батькам, щоб допомогти своїй дитині досягти успіхів у житті. Особливо це стосується виразно – оцінної сторони мовлення, що виражає ставлення автора до висловлюваної ним інформації. Як часто губиться цікава, оригінальна думка, озвучена мляво, невиразно, незрозуміло.

Багато дітей в силу свого віку ще не знають, наскільки важливо для них навчитися правильно говорити, але батьки повинні розуміти, що навіть найменше порушення звуковимови може негативно вплинути на подальший розвиток.

По – перше, в багатьох дітей у зв'язку з недоліками мовлення виникають психологічні проблеми – дитина соромиться свого мовлення, намагаються менше говорити, як наслідок, вона стає більш замкнутою, нетовариською.

По – друге, порушення звуковимови в дошкільному віці є першою сходинкою до проблем в навчанні читання і письма в школі виникають, так звані дислексія – порушення читання та дисграфія – порушення письма.

І, нарешті, по – третє мовлення – це один з найголовніших засобів пізнання світу, а тому погано розвинене мовлення буде перешкоджати повноцінному розвитку особистості.

Але як довідатися, чи нормально розвивається мовлення вашої дитини. Звичайно, не всі діти, що нормально розвиваються обов'язково відповідають загальноприйнятій віковій нормі мовленнєвого розвитку, але все ж, існують деякі вікові особливості розвитку мовлення дитини. Багато батьків через незнання цих закономірностей, іноді, дуже пізно помічають відставання своєї дитини в мовному розвитку.

Опанування перших слів у всіх дітей відбувається по – різному і в різні терміни. Цей процес індивідуальний і залежить від багатьох чинників. Але якщо до 2 – 2,5 року дитя не виголошує жодного слова, слід уважно придивитися до маляти і спробувати допомогти йому заговорити. А щоб допомоги, потрібно зрозуміти, чому він так довго мовчить. Адже причини затримки активних слів можуть бути абсолютно різними. Спробуємо розглянути найтиповіші варіанти мовних труднощів у дітей 2 – 2,5 року.

1. **Затримка на стадії назви.** Дитя, що опанувало уміння позначати словом предмет, може надовго залишитися на рівні їх простої назви. Це буває тоді, коли слово виголошується лише під впливом зразка дорослого. У конкретній наочної ситуації назва є, а в реальній взаємодії з людьми мова замінюється жестами, рухами, вимогливими вигуками і так далі. Відсутність мови нервує дитину, він стає капризним і, виявляючись таким, що частенько не зрозумів, виражає свою незадоволеність плачемо і криком. Треба, по – перше, включити в наочні дії активне використання мови. Для цього можна супроводжувати показ наочних дій розповіддю і інше. По – друге, потрібно організувати співпрацю з дитиною за типом «давай разом…». І по – третє, якомога більше говорити з дитиною, читати йому книжки, забавлянки.

2. **Затримка на стадії емоційного спілкування з дорослим.** Це труднощі такого роду, коли спілкування дитини з дорослим зводиться до вираження взаємній любові, обміну ласками, посмішками, а слово у положення, що створимося, і виникнення перших активних слів необхідно організувати наочну взаємодію з малюком. Недостатньо просто гладити, пестити дитину і говорити,

який він хороший. З ним потрібно разом щось робити, щось показувати йому. Без інтересу і увагу дорослого, без демонстрації нових способів дії предмети швидко втрачають свою привабливість, стають нудними і звичними. Крім того без дорослого дитина ніколи не навчиться правильно діяти з предметами – тримати ложку, збирати пірамідку, возити машину і тому подібне. Тому, щоб наочні дії дитини збагачувалися, необхідно не лише і не стільки достатнє число всяких предмет, але і спільні з дорослим наочні дії.

3. **Орієнтація на наочний світ** може стати причиною нової групи труднощів в опануванні мови. Діти із задоволенням проводять безконечні наочні маніпуляції, проявляють рухову активність і так далі. Зовні картина їх активності виглядає цілком благополучно, але ретельне спостереження за характером здійснюваних ними дій, дозволяє констатувати їх буквальне «випадання» з ситуацій спілкування з тими, що оточують.

Звертаючись до дитини, слідує чітко і ясно виголошувати окремі слова, дивлячись йому в очі і добиваючись від нього виразної вимови. Спроби сказати слово чітко забавні, а зусилля в той же час потрібні величезні. І не завжди швидкі результати. Згідно прийнятим віковим нормам дефекти у вимовній стороні мови вважаються можливими до 5 років. Тут вже головне запастися терпінням з часом при правильному вихованні неточна вимова усувається само собою.